

El Riols

Navàs

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sector oest del terme municipal, parròquia de Sant Salvador de Torroella
Emplaçament	De la carretera que uneix Palà de Torroella i Palà Nou en surt un camí cap a l'est i després nord-est. A uns 2 km i trencall a la dreta.
Alçada:	442
Coordenades:	
Latitud:	41.85808
Longitud:	1.73909
UTM Est (X):	395342
UTM Nord (Y):	4634788

Classificació

Número de fitxa	08141 - 186
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani Popular
Segle	X-XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BPU
Observacions protecció:	Pla Especial Urbanístic de Protecció del patrimoni i catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals de Navàs (Bages), 2018, amb el núm. 91.EA. Valor arquitectònic/tipològic/artístic. Pla Especial Urbanístic del Catàleg de Masies i Cases rurals en Sòl no urbanitzable de Navàs, aprovat el 2012, amb el núm. 28.
Data aprovació:	dc., 20/02/2019 - 12:00
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08140A013000520000IM

Fitxes associades:

[Dipòsit dels Riols](#)

[Església de Sant Joan d'Orriols](#)

[Can Riols I](#)

[Can Riols II. Tombes de can Riols](#)

[Tina de Riols](#)

[Mas Palà](#)

Autoria de la fitxa

Jordi Piñero Subirana

Data de registre de la

dt., 16/03/2021 - 13:42

fitxa:

Descripció

Masia de tamany mitjà, d'origen medieval i encara anterior. Consta d'un cos residencial de planta irregular (amb planta baixa més un pis) que té adossades dependències al sud i, més al nord, tres construccions aïllades: l'antiga església (convertida en un magatzem), un cobert allargat i la pallissa. El cos residencial té la seva part més antiga al sector de llevant, amb una façana de característiques arcaiques i de composició atípica. La part baixa l'ocupa un porxo amb diferents tipus d'arcades, amb un petit contrafort a la cantonada. Al seu interior hi trobem el portal, adovellat, que forma part d'un mur de major qualitat i més antic, fet amb carreus més o menys escairats. A la planta superior hi ha una galeria i una petita finestra emmarcada amb pedra carejada. Els murs perimetrals de la casa són de paredat comú, a pedra vista. Posteriorment l'edifici es va ampliar cap ponent, on hi ha un altre espai porticat, però de construcció força recent i ja amb totxo, i també cap als coberts de migdia, on recentment s'hi ha habilitat una gran terrassa.

Pel que fa a les construccions aïllades del nord, és molt interessant la pallissa, que disposa d'un espai davanter en forma de porxo i d'una era enrajolada. Una mica més al nord, al costat del camí, hi ha una bassa força gran que aprofita una codina natural en pendent.

Observacions:

Altres denominacions: mas Margarit

Informació facilitada per Ester Llobet

Història

La casa de Riols s'assenta sobre un promontori molt ben situat entre camps de conreu que ja devia ser un lloc habitat des de molt antic, tal com ho demostra l'existència de dos jaciments arqueològics situats pràcticament a tocar. Uns 60 m al sud de la casa s'han trobat indicis d'un assentament ibero-romà (jaciment de can Riols I), i al nord es troben unes tombes alt-medievals excavades a la roca (jaciment de can Riols II). Probablement, doncs, sota l'actual masia hi trobaríem els fonaments d'una vil·la romana.

L'indret d'Orriols apareix citat des de molt antic, concretament a l'any 993. El topònim deriva del llatí i és un diminutiu de graner, sinònim del mot català antic orri. L'església és esmentada per primera vegada l'any 1294, situada dins l'antic terme del castell de Castelladral. En un principi (1294) la capella era coneguda com a Sant Joan d'Orriols. Més endavant, podria ser que adoptés l'advocació de Sant Llop, però això no està clar. Sant Llop era un sant francès de la Borgonya, que va viure als segles VI-VII, i que, segons la llegenda, tenia el poder de mantenir allunyats els llops. Per aquest motiu era molt invocat pels pastors.

A la baixa edat mitjana el terme del castell de Castelladral es va fraccionar en diverses quadres jurisdiccionals; és a dir, uns districtes menors que tenien certa autonomia. Dues d'aquestes quadres són ben documentades: les de Valldeperes i la d'Orriols. Cal dir, però, que l'existència de les quadres no s'esmenta per primera vegada fins al segle XVI (BADIA, 1988: 160). Així mateix, l'església d'Orriols era el nucli que aglutinava un seguit de masos dispersos que hi havia a la zona. Tenia una certa importància, ja que va arribar a tenir cementiri propi, adossat a la capella.

Als segles XVII-XVIII el mas es denominava Margarit, no pas Riols ni Orriols, que era el topònim de l'indret i de l'església. Com a mínim des del segle XVI els propietaris eren la família Vilaseca. L'any 1591 Joan Vilaseca va vendre a Joan de Palà (del mas Palà) totes les pertinences del mas Costibals. El seu fill va ser Pere Vilaseca, que el 1612 confirma que Joan Palà també té el poder sobre les terres del mas Margarit (CAPSADA i altres, 2010: 128). Segons informació de Jaume Conill (investigador de Navàs que ha fet recerca a l'Arxiu Parroquial de Berga) al segle XVIII un dels membres de la família fou capità d'arcabussers del Regne de França durant la Guerra de Successió. Com a represàlia després de la guerra va ser jutjat en un procés, entorn de 1730, que va tenir com a conseqüència el canvi de propietat del mas dels Vilaseca a la comunitat de canonges de Berga. Més endavant Margarit fou adquirit per Palà, i des d'aleshores fou una masoveria d'aquesta gran masia veïna.

Als anys 1861-1862 en el nomenclàtor de masies de la província de Barcelona s'esmenta Riols com a "Caserio", i és anomenat Sant Joan d'Oriols. Aleshores consta que tenia tres edificis, un dels quals estava habitat constantment i els altres dos deshabitats. Dos dels habitatges tenien un sol pis i el tercer, més de tres.

El 12 d'abril de 1923 Joan Palà i Claret, propietari del mas, va sol·licitar ajuda al bisbat per poder reparar la capella, que estava ruïnosa (la volta del temple es trobava en mal estat), a canvi de cedir-ne el domini a l'església. El novembre de 1923 un decret del bisbe de Solsona certificava el domini directe de la capella de Sant Joan de Riols, agregada de Torroella. Pocs anys després el rector de Torroella vetllava per l'estat de la capella i n'era el responsable. Amb els anys, però, la capella fou transformada en un cobert.

Tradicionalment se celebrava la festa major de Riols l'1 de setembre, festivitat de Sant Llop. Era molt concorreguda i es mantingué fins a la dècada de 1980.

Bibliografia

BADIA, J.M. (1988). "Navàs", *Història del Bages*, Volum II. Edicions Parcir. Manresa, p. 163, 179.

CAPSADA, J.; DUARRI, C.; LLOBET, E. (2010). *La Grandària del Món. Entorn, història i imaginari de Palà de Torroella*. Edicions de l'Albí, Berga, p. 123-125, 128.

CAIXAL, ÀLVAR; VILAMALA, Imma i altres (2018). *Pla Especial Urbanístic de protecció del patrimoni i catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals de Navàs (Bages)*. Ajuntament de Navàs. Fitxa 91.EA

PIÑERO, J. (1995). *Inventari del Patrimoni Arquitectònic i Històric de Navàs*. Ajuntament de Navàs. Fitxa R 4.

